

Kommissionen til undersøgelse af Dan Lyngesagen
Sønder Allé 9, 2. sal
8000 Århus C

28. juni 2006

Som bisidder for Justitsministeriets departementschef har jeg haft lejlighed til at gennemgå udkastet til den del af kommissionens beretning, der drejer sig om Justitsministeriets svar på folketingsmedlem Søren Søndergaards spørgsmål nr. S 2267 af 24. maj 2002.

På denne baggrund kan jeg efter drøftelse med departementschefen afgive følgende udtalelse, jf. undersøgelseskommissionslovens § 32, stk. 4:

1 Nogle grundlæggende vurderinger

Kommissionens flertal udtaler (side 40), at man kan »tiltræde den vurdering, som er kommet til udtryk i de afgivne forklaringer, og hvorefter Justitsministeriet i besvarelsen af det stillede spørgsmål efter den almindelig praksis for så vidt angår PET's arbejdsområder måtte vælge mellem enten at svare, at man ikke kunne udtale sig, eller at svare afgrænset om en direkte kontakt inden for området for bekæmpelse af rockerkriminalitet«.

Den samlede kommission konstaterer endvidere (side 41), at »at et svar, der går ud på, at der ikke inden for området for bekæmpelse af rockerkriminalitet har været en direkte kontakt mellem Dan Lynges og PET, isoleret set ikke indeholder urigtige oplysninger«. På linje hermed fastslås det (side 38), at de afgivne forklaringer og det indhentede materiale »bekræfter, at der ikke har været en sådan kontakt«.

Endelig vurderer kommissionen (side 41), at justitsministeren »forud for afgivelsen af svaret af Justitsministeriets embedsmænd modtog en fyldestgørende orientering om de faktiske omstændigheder, som var nødvendige for en besvarelse af spørgsmålet fra Søren Søndergaard«.

Jeg har noteret mig disse vurderinger, som jeg kan tiltræde.

2 Debatten om Justitsministeriets svar

Kommissionen henviser (side 41-42) til debatten om, hvorvidt der ved den omhandlede besvarelse er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger til Folketinget.

I forbindelse hermed præciserer kommissionen, at den har »forstået den rejste kritik således,

at Justitsministeriet i formuleringen af svaret ikke med tilstrækkelig tydelighed har angivet, at man kun svarede for en afgrænset del af PET's virksomhed, at der ikke i formuleringen af spørgsmålet var lagt op til en sådan afgrænsning, og at man ved svaret således har givet Folketinget et fejlagtigt indtryk af, at PET ikke inden for nogen af PET's arbejdsområder havde været i direkte kontakt med Dan Lynges«.

Jeg er enig i kommissionens sammenfatning af debatten.

Med hensyn til min vurdering af kritikkenes berettigelse henvises til pkt. 4 nedenfor.

3 Kommissionens kompetence

3.1 Flertallets opfattelse

Det fremgår af side 42 i udkastet, at kommissionens flertal »anser problemstillingen [jf. pkt. 2 ovenfor] for at omhandle den valgte formulering af det afgivne svar«, og at en »vurdering af, om den valgte formulering i tilstrækkelig grad prociserer præmisserne for svaret, [ikke lade sig gøre] uden samtidig at udtale sig om, hvorvidt der med svaret er givet Folketinget urigtige eller vildledende oplysninger, jf. lov om ministres ansvarlighed § 5, stk. 2«.

Flertallet finder på den baggrund ikke at kunne udtale sig om spørgsmålet, hverken i relation til justitsministeren eller de involverede embedsmænd. Efter flertallets opfattelse ligger det uden for kommissionens kompetence at vurdere, om den valgte formulering i tilstrækkelig grad præciserer præmisserne for svaret.

Dette må ses i lyset af bemærkningerne på side 37 i beretningsudkastet. Her antager flertallet, at bestemmelsen i undersøgelseskommissionslovens § 4, stk. 4, 2. pkt. – hvorefter en undersøgelseskommission ikke kan få til opgave at foretage retlige vurderinger til belysning af spørgsmål om ministres ansvar – er til hinder for, at kommissionen foretager en vurdering af, »om svaret er formuleret på en måde, som betyder, at besvarelsen kan karakteriseres som urigtig eller vildledende, jf. lov om ministres ansvarlighed § 5, stk. 2«. Flertallet henviser i den forbindelse (side 36) til bestemmelsens forarbejder.